

بخشنامه سازمان امور مالیاتی در مورد دستورالعمل اجرایی نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای

بیمه

بخشنامه سازمان امور مالیاتی در مورد دستورالعمل اجرایی نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای بیمه شماره: 925 تاریخ: 1390/01/28 پیرو بخشنامه شماره 200/19087 مورخ 1389/06/28 رئیس کل محترم سازمان امور مالیاتی کشور موضوع چگونگی و نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای بیمه، بدینوسیله دستورالعمل موضوع بند «4» بخشنامه مذکور در خصوص نحوه شناسایی، ثبت و گزارشگری اقلام مربوط به بیمه‌های عمر و پس‌انداز تهیه شده توسط بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران جهت بهره‌برداری ارسال می‌گردد. دستورالعمل اجرایی بند (4) بخشنامه «چگونگی و نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای بیمه» به شماره 200/19087 مورخ 1389/6/28 در اجرای بند (4) بخشنامه چگونگی و نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای بیمه، ابلاغی از سوی سازمان امور مالیاتی کشور، دستورالعمل نحوه شناسایی، ثبت و گزارشگری اقلام مربوط به بیمه‌های عمر و پس‌انداز به شرح زیر ابلاغ می‌گردد: 1- کلمات و عبارات این دستورالعمل در معانی مشروحه ذیل کاربرد دارد: مالیات بر ارزش افزوده: منظور مالیات‌ها و عوارض موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده، مصوب جلسه مورخ 1387/2/17 کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی که طبق اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به تصویب رسیده است و در تاریخ 1387/3/2 به تأیید شورای نگهبان رسیده و به مدت 5 سال به صورت آزمایشی اجرا می‌شود. بخشنامه: منظور بخشنامه «چگونگی و نحوه اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده توسط شرکتهای بیمه» است که به شماره 200/19087 مورخ 1389/6/28 از طرف رییس کل سازمان امور مالیاتی کشور جهت اجرا به مراجع مالیاتی ابلاغ شده است. بیمه‌های عمر و پس‌انداز: منظور از بیمه‌های عمر و پس‌انداز کلیه بیمه‌های عمر مختلط پس‌انداز به شرط حیات و بیمه عمر تامین خطر فوت از قبیل: عمر و پس‌انداز، عمر و سرمایه‌گذاری، تامین آتیه و جامع می‌باشد. شرکتهای بیمه: منظور کلیه شرکتهای بیمه اعم از دولتی یا خصوصی است که مبادرت به صدور بیمه نامه عمر و پس‌انداز می‌کنند. 2- با عنایت به ماهیت بیمه‌های عمر و پس‌انداز، صرفاً وجوه دریافتی شرکت‌های بیمه گر مستقیم بابت حق بیمه، مشمول مالیات و عوارض موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده خواهد بود و وجوه پرداختی بیمه‌گذاران به عنوان پس‌انداز که به حساب ذخیره پس‌انداز منظور می‌گردد مشمول مالیات مذکور نمی‌باشد. 3- وجوه دریافتی در هر بیمه نامه مختلط به شرط فوت و حیات اقلام زیر تشکیل شده است: الف) حق بیمه عمر شامل، حق بیمه خطر فوت و هزینه‌های اداری، کارمزد، بیمه‌گری و وصول. ب) حق بیمه حوادث. ج) حق بیمه امراض. د) حق بیمه سایر پوشش‌های اضافی. ه) سود اقساط حق بیمه (در صورتی که بیمه‌نامه به صورت اقساطی صادر شده باشد). و) وجوه سرمایه‌گذاری یا پس‌انداز (اندوخته قانونی) و سود مربوطه به آن. از اقلام فوق، اقلام مندرج در بندهای «الف»، «ب»، «ج»، «د» و «ه» مشمول مالیات بر ارزش افزوده است و وجوه بند «و» یعنی وجوه سرمایه‌گذاری یا پس‌انداز (قانون ی) و سود مربوط به آن، مشمول مالیات بر ارزش افزوده نمی‌باشد. شرکتهای بیمه مکلفند در زمان فروش بیمه نامه سهم مالیات بر ارزش افزوده مربوط به اقلام مشمول مالیات بر ارزش افزوده را از بیمه‌گذاران دریافت و به حساب سازمان امور مالیاتی کشور واریز نمایند. تبصره: شرکتهایی که در عملیات خود از اصطلاحات و مفاهیمی غیر از موارد مندرج در بندهای فوق استفاده می‌کنند، موظفند، شمول یا عدم شمول مالیات بر ارزش افزوده بر عملیات خود را قبلاً از بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران استعلام نمایند. 4- شرکتهای بیمه مکلفند گزارش عملیات مربوط به وجوه بند «و» فوق را به تفکیک از سایر وجوه دریافتی بابت بیمه نامه مختلط به شرط فوت و حیات، تهیه و در اختیار مراجع مالیاتی، بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سایر مراجع و ناظران ذیربط قرار دهند و از ابتدای سال 1390 وجوه مذکور را در سر فصل یا کدینگ مستقل ثبت و نگهداری کنند، به گونه‌ای که دسترسی و بررسی آن توسط مراجع مذکور به سهولت امکان پذیر باشد. تبصره: بهره‌مندی

شرکتهای بیمه از امتیازات بخشنامه در خصوص بیمه‌های عمر و پس‌انداز منوط به اجرای دقیق مفاد این بند در ثبت ، نگهداری و گزارش عملیات مالی می‌باشد .